

ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Семенова Єлизавета Вікторівна

Науковий керівник: к.е.н., доц. Білявський В.М.

Національний авіаційний університет

Україна

Розробка системи управління конкурентоспроможністю підприємства стала результатом вирішення такої проблеми, як підвищення рівня конкурентоспроможності вітчизняної продукції в умовах розвитку національної економіки. Ключовими факторами успіху підприємств у конкурентній боротьбі, наразі, прийнято вважати завоювання і утримання конкурентних переваг на ринку. Саме тому особливої актуальності набуває проблема проведення необхідного моніторингу зміни попиту на продукцію та вартості ресурсів необхідних для її виробництва. Вищезазначений процес відбувається в умовах загострення конкурентної боротьби на окремих ринках виробництва продукції. Ступінь використання інноваційних підходів у сфері сталого розвитку економіки визначає питання рентабельності активів підприємства [1]. Існує велика кількість особливостей, що характеризують концептуальні підходи щодо управління конкурентними перевагами підприємства, які походять не лише із понятійного апарату, а й з постановки цілей, а також практичної бази процесу дослідження та моніторингу ринку.

Як відомо, формування конкурентних переваг перетворюється в задачу адаптації системи управління щодо змін конкурентного середовища і як результат напрями підвищення конкурентоспроможності визначаються швидко та ефективно [2]. Тому, через динамічність розвитку зовнішнього середовища постає необхідність в формуванні підходу до управління підприємством, що створює умови для функціонування процесу адаптації на постійній основі. Можливість формування такого підходу з'являється через введення в систему управління підприємством електронної логістики, під якою слід розуміти концепцію управління потоковими процесами на основі використання інформаційних потоків. Наразі, створення відділу електронної логістики, є доречним і може бути ефективним, на середньому або великому підприємстві, до якого мають входити фахівці з усіх видів ресурсних потоків, тобто представники: відділу кадрів, фінансового відділу, інноваційного відділу та відділу збуту. Також слід зауважити, що моніторинг інформації у тому числі і щодо інноваційних змін мають здійснювати вузькоспеціалізовані фахівці. Отже, для підприємства формування системи електронної логістики є важливою запорукою подальшого розвитку підприємства, оскільки система сучасних інформаційних потоків є головним джерелом отримання інформації.

Слід звернути увагу, що інноваційна детермінанта формування конкурентоспроможності підприємства має важливе значення в умовах активізації глобальних маркетингових процесів та процесів його сталого розвитку. Близькою є думка В.М. Білявського, який наголошує на існуванні експортноорієнтованої економічної моделі через дослідження розвитку експортного потенціалу країни у сфері високотехнологічних послуг в умовах формування євроінтеграційних пріоритетів в контексті збільшення конкурентоспроможності економіки України [3]. Думка полягає в тому, що існує необхідність збільшення впливу органів державної влади та органів місцевого самоврядування через формування інноваційної моделі щодо підвищення конкурентних переваг [4], тобто має місце відставання розвитку експортного потенціалу високотехнологічних послуг України від держав членів ЄС.

В межах спільного європейського простору особливе місце посідає взаємодія партнерських ділових одиниць, яка сприяє зростанню конкурентоспроможності, а саме через дослідження маркетингової взаємодії економічних агентів на сучасних ринках товарів і послуг. Існує комплекс показників, який демонструє інтенсивність маркетингової взаємодії підприємств, що входять до певної ділової мережі. Слід зазначити, що до таких показників можна віднести: середню частку внутрішньо-мережевого продажу, питому вагу мережі на ринку постачання, певну частку внутрішніх закупівель та загальну економію на закупівлях у середині мережі. Важливість дотримуватися споживчо-центричного підходу у поєднанні із застосуванням позиціонування маркетингової пропозиції промислових підприємств, які є основою взаємодії з європейськими партнерами. Вимір інтенсивності бізнес-взаємодії на основі обчислення потоків збуту від реалізації та додаткових клієнтських потоків є дійсно важливим фактором.

Підводячи підсумки вищезазначеного в роботі сформовано список конкурентних переваг із найкращими способами їх реалізації – це: наукові дослідження та інновації; популярність бренду; корпоративна репутація; патенти; економія на масштабі; швидкий доступ до оборотного капіталу; бар'єри входу; висока якість товару та рівень сервісу; ексклюзивність товару; гнучкість; швидкість та час на реалізацію; низькі ціни; покращення обробки баз даних.

Таким чином, перспективи щодо використання конкурентних переваг характеризують фактори підвищення конкурентноздатності підприємства. Подальші ж дослідження мають бути спрямовані на визначення оптимальних варіативних компонентів, а саме синтез пріоритетів оновлення, захисту, соціальної відповідальності, інтегрованості, ефективного зближення галузевої та технологічної структури підприємства.

Список використаних джерел:

1. Білявський В.М. Інноваційна діяльність як інструмент підвищення конкурентоспроможності підприємства / В.М. Білявський, Ю.В. Білявська // Проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні : матеріали VIII міжнар. наук.-практ. конф. — К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. — С. 30–31.
2. Білявський В.М. Реалізація інноваційних проєктів як фактор підвищення конкурентоспроможності підприємства / В.М. Білявський, М.М. Шепута // Сталій розвиток економіки. — 1*2018. — № 38. — С. 131–140.
3. Білявський В.М. Формування євроінтеграційних пріоритетів в контексті збільшення конкурентоспроможності економіки України / В.М. Білявський // Актуальні проблеми економічного розвитку України в умовах інтеграції : досягнення та проблеми : матеріали Всеукр. наук.-практ. інтерн.-конф. — Х. : Укр. інжен.-педаг. акад., 2016. — С. 157–159.
4. Білявський В.М. Формування концепції бенчмаркінгу в процесі трансформації євроінтеграційних пріоритетів в економіці України / В.М. Білявський // Глобальні соціально-економічні трансформації в XXI столітті : матеріали III наук.-практ. круглого столу. — К. : Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2016. — С. 15–17.

ФУНКЦІОНУВАННЯ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ В УКРАЇНІ

Маркова Ольга Леонідівна,

Михайлюк Тетяна Олександрівна

Науковий керівник: д.е.н., доц. Дубина М.В.

*Чернігівський національний технологічний університет
Україна*

В умовах вітчизняної перехідної економіки НПФ постійно варіюють свою діяльність, пристосовуючись до ринкових змін, що потребує перегляду законодавчих засад діяльності фондів. Своєчасне врахування змін, що відбуваються при функціонуванні НПФ дасть змогу вчасно направити діяльність фондів в тому напрямку, який найкраще відповідає фінансовим інтересам їх учасників. Тому виявлення особливостей функціонування НПФ на сьогоднішній час є актуальним напрямом дослідження.

Серед українських вчених, що займалися даною проблематикою слід виділити наступних: А. Федоренко, О. Гаряч, П. Іжевський, Н. Ковальова, О. Ярошенко, Н. Внукова, М. Романюк, Б. Зайчук та ін.

Досвід розвинених країн світу свідчить, що діяльність недержавних пенсійних фондів збільшує обсяги інвестування реального сектору